

enklet med, at enten gælder flertalsafgørelser, hvor der både skal være et flertal af lande og befolkninger, eller også gælder enstemmighed.

For de europæiske landes befolkninger betyder det større gennemsligtighed i beslutningerne i EU. Den parlamentariske kontrol med EU's beslutninger øges, Europa-Parlamentet får øget medindflydelse på den europæiske lovgivning, og de nationale parlamenter får i alle lande hver for sig og i fællesskab en større indflydelse. EU demokratiseres.

Traktaten betyder også en forenkling, fordi alle hidtidige traktater, som er kommet til gennem årene, efterhånden gør det temmelig uoverskueligt. Med forfatningstraktaten fås en traktattekst, som er enklere og klarere, så man kan se, hvorfor det er vigtigt, at vi samarbejder i Europa, samt hvordan.

Når EU udvides med så mange lande, er der også behov for, at vi er enige om, hvad det er for et fælles værdigrundlag, vi samarbejder på. Derfor sikrer den nye traktat for første gang et officielt værdigrundlag for hele samarbejdet. Bl.a. skrives charteret for de grundlæggende rettigheder ind i traktaten, så det nu har skabt enighed om et samarbejde på grundlag af moderne, progressive værdier, det enkelte menneskes ukrænkelige og umistelige rettigheder, demokrati, lighed, frihed og krav om en retsstat.

EU's udvidelse medfører også behov for at få klaret af, hvad EU og medlemslandene skal tage sig af. Godt er det, at det allerede i første artikel af forfatningstraktaten slås fast, at EU alene har den kompetence, som medlemslandene tildeler EU. Herved slås det for alvor fast, at fundamentet for EU-samarbejdet udgøres af selvstændige stater, som i fællesskab opnår fordele ved et tæt samarbejde i EU.

En meget væsentlig del af EU's effektivisering gælder den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik. I Danmark har vi en enorm interesse i, at EU påtager sig et langt større ansvar for at præge sin omverden, så de udenrigspolitiske værdier, vi også samles om her i Danmark, kan slå igennem i verdenssamfundet.

På de politiske samarbejdsområder i øvrigt sker der ikke nævneværdige ændringer ud over på de områder, hvor Danmark har forbehold. Det groteske er derfor, at forbeholdene i fremtiden kan komme til at blokere for dansk indflydelse på og deltagelse i det videre europæiske samarbejde. Men forfatningstraktaten respekterer fuldt ud de danske forbehold, som består,

indtil danskerne eventuelt afskaffer dem ved en eller flere folkeafstemninger.

Naturligvis havde forfatningstraktaten set anderledes ud, hvis Danmark eller for den sags skyld Socialdemokraterne selv havde skrevet den. Men i et fællesskab med 25 lande, hvor demokrati og samarbejde er udgangspunktet, er det ikke en meningsfuld målestok.

Men det er som bekendt lykkedes et meget bredt flertal i Folketinget at nå til enighed om at anbefale et ja til forfatningstraktaten på baggrund af det, nogle har kaldt et nyt nationalt kompromis: aftalen om Danmark i det udvidede EU. Siden har SF's medlemmer ved urafstemning stadfæstet partiets tilslutning til aftalen og dermed cementeret en meget glædelig udvikling af partiets indstilling til det europæiske fællesskab.

Hermed synes der også i dansk sammenhæng at være skabt grundlag for et europapolitisk vendepunkt. Der er nu samling om en langt mere konstruktiv indstilling til samarbejdet. Det er nyt og højest tiltrængt. For Danmark har brug for resten af Europa i en tid, hvor alle lande påvirkes stadig kraftigere af deres omverden, og hvor det bliver stadig mere klart, at ingen lande alene kan sikre deres indbyggere trygge og retfærdige svar på de udfordringer, globaliseringen fører med sig.

Kl. 15.40

Vi har omvendt meget at tilbyde resten af Europa, og vi kan også lære meget af resten af Europa, hvis vi bruger kræfterne på at påvirke samarbejdet og indgå aktivt i det i stedet for endeløse diskussioner om, hvorvidt vi overhovedet vil deltage i det.

Vi er gode, men ikke nødvendigvis bedst til alt. Derfor betyder samarbejdet i EU, at alle lande og befolkninger har en pulje af viden, erfaring og gode ideer, som vi alle kan drage nytte af.

Det er i forlængelse heraf værd at understrege betydningen af den enighed, der udtrykkes i den nationale aftale om forfatningstraktaten. Enigheden er ikke ensbetydende med et punktum for politisk debat og sågar kamp om dansk europapolitik, tværtimod.

Selv om den daglige danske europapolitik heldigvis præges af samarbejde, er det naturligvis sådan, at centrum-venstre og centrum-højre trækker i hver sin retning. I Socialdemokratiet står vi ofte sammen med SF og De Radikale for en langt mere offensiv kurs, eksempelvis når det gælder miljø, arbejdstager- og forbrugerbeskyt-